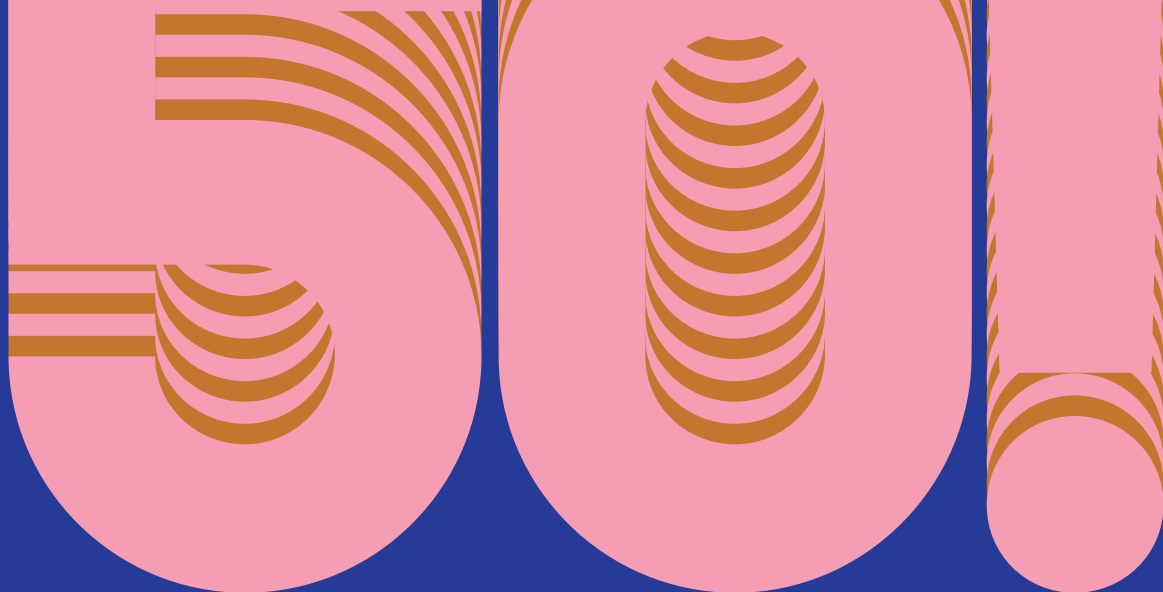

Festival Dag in de Branding

**Editie 50
za 24 november
Den Haag**

Festival Dag in de Branding

Festival Dag in de Branding

Het Haagse festival Dag in de Branding is uitgegroeid tot een van de meest toonaangevende festivals voor nieuwe muziek in Nederland. Vier keer per jaar organiseert Dag in de Branding een afwisselend en spraakmakend programma op verschillende locaties in Den Haag. Het festival toont de actuele ontwikkelingen in de klassieke en geïmproviseerde muziek, het muziektheater, de jazz en popmuziek, opera en elektronica. Samengesteld door de partners van het Huis voor de Nieuwe Muziek. Sinds de zomer van 2017 is Saskia Lankhoorn curator van het festival.

Festival Dag in de Branding in 2019

za 30 maart
za 29 juni
za 12 oktober
za 14 december

Kaartverkoop

Losse kaarten voor alle concerten zijn verkrijgbaar bij de zalen. Voor studenten gelden aantrekkelijke kortingen; zie daarvoor de websites van de concertzalen. Bij Dag in de Branding kunt u tegen voordelig tarief passe-partouts bestellen per editie.

Samenstelling en tekstbijdragen:

Jacqueline Oskamp

Engelse vertaling: Egbert van Heijningen

Vormgeving: Studio Het Mes

Druk: Impressed, Pijnacker

Festival Dag in de Branding

Curator: Saskia Lankhoorn

Zakelijke leiding: Caroline Bakker

Productieleiding: Ellen Geertse

Productiemedewerkers: Jolanda de Heus,

Stephan van Steenveldt, Erik Bakker

Marketing: Dieke van der Spek (ludieke.nl)

Johan Wagenaar Stichting

Postbus 13 671

2501 ER Den Haag

dagindebranding.nl

Nieuwsbrief

Als nieuwsbrief-abonnee blijft u automatisch op de hoogte van alle programma's en profiteert u bovendien van speciale vroegboek-kortingen. Meld u aan en ontvang altijd de actuele informatie over onze concerten: dagindebranding.nl

English

Over the last twelve years Festival Dag in de Branding has become one of the leading platforms for new music in the Netherlands. Dag in de Branding organizes four one-day programs a year, during which concerts are staged at locations all across The Hague. The festival showcases the latest developments in classical and improvised music, in music theatre, jazz, pop, as well as in opera and electronic music.

In summer 2017 **Saskia Lankhoorn** (1979) was appointed curator of the festival. The multifaceted and idiosyncratic pianist plays an active role in the international contemporary music scene for both solo and chamber music.

dagindebranding.nl/en

Dag in de Branding editie 50 wordt mede mogelijk gemaakt door

PAARD

**Het
Nationale
Theater**

KORZO

Festival Dag in de Branding

Editie 50!

za 24 november 2018

We zijn aangekomen bij de 50ste editie van Festival Dag in de Branding en dus is het feest! Ook voor Wim Boerman, artistiek leider (en in 1979 mede-oprichter) van orkest de ereprijs, is het een gedenkwaardige dag: hij krijgt de Theo Bruinsprijs uitgereikt 'voor zijn niet aflatende inzet een groot publiek te winnen voor nieuwe gecomponeerde muziek', aldus de jury. Tijdens dit festival belichten we de menselijke stem in al haar facetten – variërend van pure vocalen en experimenteel stemgebruik tot digitale ontwikkelingen in menselijke communicatie.

We've arrived at the 50th edition of Festival Dag in de Branding and that means it's time for a party! And it's a day of celebration too for Wim Boerman, the artistic director (and co-founder in 1979) of orkest de ereprijs. He is presented today with the Theo Bruins Award for his 'unrelenting commitment to win over a larger audience for newly composed music,' in the words of the jury. During this edition of the festival we're showcasing the many aspects of the human voice – from pure, unadorned vocals and experimental ways to use the voice to digital developments in human communication.

2006 – 2018 Vijftig edities, een terugblik

▲ Dubbelspoor van Beppie Blankert en Louis Andriessen ter gelegenheid van de Johan Wagenaar Prijs 2008, foto Ben van Duijn

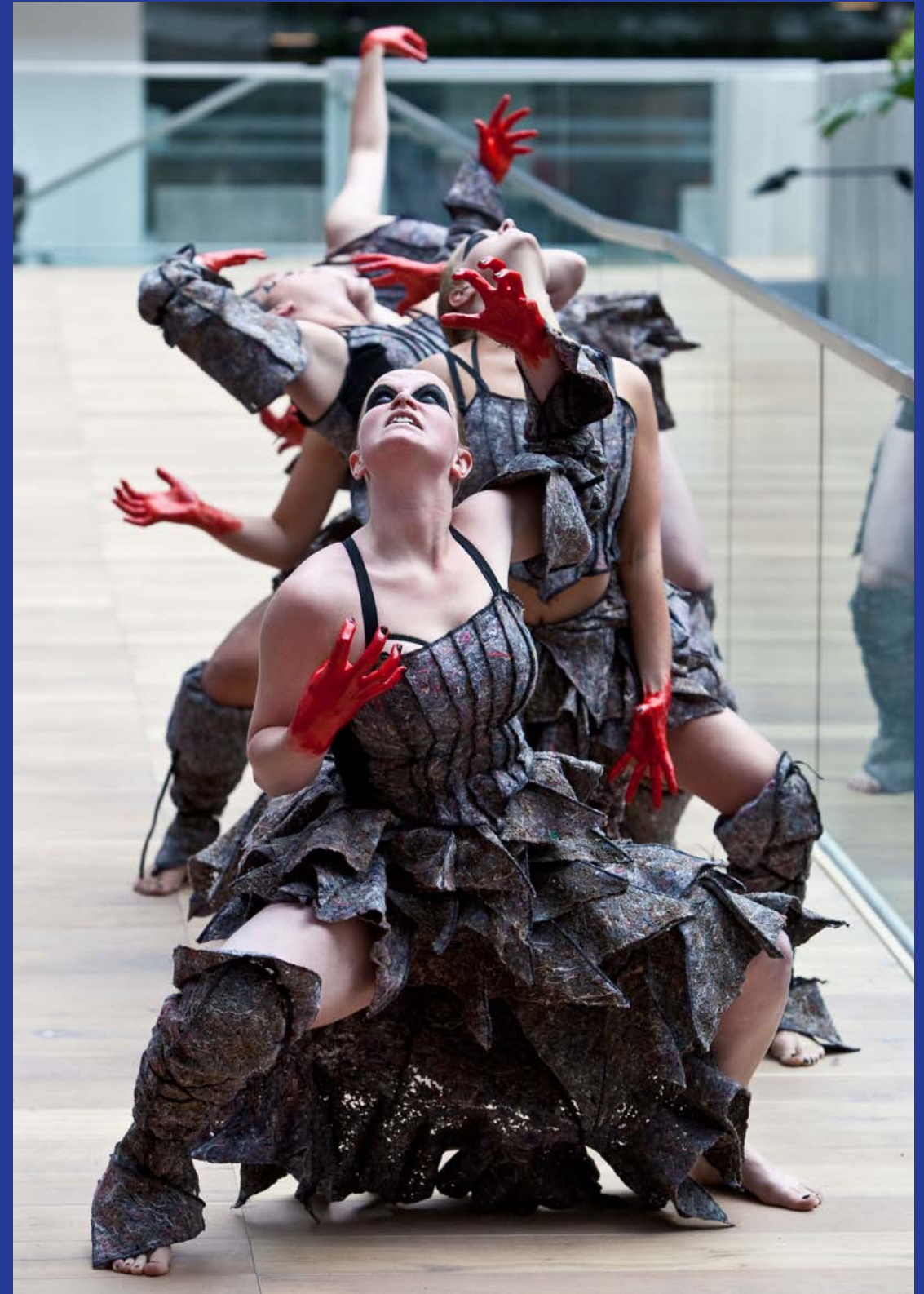
◀ Julius Eastman – *Crazy Nigger*. Gerard Bouwhuis, Sepp Grotenhuis, Ivo Janssen en Cees van Zeeland. Editie 07, maart 2008, foto Joris-Jan Bos

▲ PUUR, dansvoorstelling van Neel Verdoorn op muziek van Kate Moore. Ensemble Earmassage. Editie 10, november 2008, foto Robert Benschop

◀ Dick Raaijmakers – *Grafische Methode Fiets*. Bart Visser, performance / Edwin van der Heide, techniek. Editie 09, oktober 2008, foto Rienk Mebius

► Xenakis – *Oresteia*. Dario Fo / Kwekers in de Kunst. Editie 16, mei 2010, foto Danijel Mihajlović

‘Om mijn expertise te kunnen toevoegen – vaak door het stellen van lastige vragen – dat is tof. Bij de première zit ik dan echt te glimmen.’

Caroline Bakker — de vrouw achter de Branding

‘Een uit zijn krachten gegroeide hobby’, zo karakteriseert Caroline Bakker (1968) haar werk in de culturele sector. Al vanaf de eerste editie in 2006 is zij directeur van festival Dag in de Branding, dat op 24 november zijn 50ste editie beleeft. Die hobby bestond in haar studententijd (ze studeerde klassieke talen en culturele studies) vooral uit koorzang. ‘Bij twee koren zat ik ook in het bestuur en ik behoorde tot de handen-uit-de-mouwen-types die in de zomer een tourneetje door Zuid-Frankrijk organiseerden.’

Na haar studie kwam ze als productie leider terecht bij het Nieuw Ensemble (‘de club van dirigent Ed Spanjaard en componist Joël Bons’). Een onbekende wereld ging voor haar open. ‘Thuis was ik opgegroeid met het klassieke repertoire. Mijn vader zong in een koor: de passies van Bach en het *Requiem* van Mozart. Toen mijn huidige koor vorig jaar voor het eerst de *Johannes Passion* ging doen, bleek ik de baspartij te kennen – van heel lang geleden! Later ontdekte ik Mahler: dus dat was ook mogelijk met diezelfde noten. Mahler Twee heb ik helemaal stukgedraaid.

‘Het Nieuw Ensemble speelde alleen nieuwe muziek. Het ensemble was opgericht om een compositie van Theo Loevendie uit te voeren, componist Robert Heppener kwam veel over de vloer, en in de jaren negentig introduceerde Joël Bons een hele generatie jonge Chinese componisten. Weergaloos!

‘Veel nieuwe muziek verdwijnt na de première in een la en hoor je nooit meer, maar ik zat bij al die repetities en luisterde met rode oortjes naar Ed Spanjaard, die uitlegde dat dat ene klarinetlijntje zo belangrijk was omdat het op een andere plek in de partituur weer terugkwam. Daar heb ik veel van geleerd.’

▲ September 2006. Wim Vos, Henk Koolen, Cees van Zeeland en Michael de Roo openen een nieuw festival: Dag in de Branding! Foto Natascha Helmer ► Stephanie Pan. Editie 27, maart 2013, foto Danijel Mihajlović

◀ Saskia Lankhoorn, Ensemble Klang. Editie 27, maart 2013, foto Danijel Mihajlović ▲ Kate Moore (en Christian Karlsen), 'De Nacht van de Tweede Haagse School'. Editie 42, december 2016, foto Rob Hogeslag

Toen haar zoon Erik werd geboren, besloot Caroline het wat rustiger aan te gaan doen ('Het ensemble was altijd onderweg: 's avonds terug uit Noorwegen, volgende ochtend repetitie'). Maar al snel ging het weer kriebelen. Juist op dat moment onderging het *Festival* in de Branding in Den Haag de metamorfose naar de *Dag* in de Branding, zoals we die nu kennen. Op initiatief van componist/pianist Cees van Zeeland, toen de nieuwe voorzitter van de Johan Wagenaar Stichting, koos de JWS in 2006 voor een eendaags festival vier keer per jaar, in plaats van een meerdaags festival eens in de drie jaar.

Caroline: 'Het nadeel van zo'n incidenteel festival is namelijk dat na afloop niet alleen het hele productieteam met alle *know how* wegwandelt, maar ook het publiek verdwijnt. Na drie jaar moet je weer bij nul beginnen. In overleg met de gemeente Den Haag ontstond het idee om de programmering van alle concertzalen die zich bezighouden met moderne muziek, op elkaar af te stemmen. Alle podia hebben hun eigen inbreng, je bindt er een strik omheen en noemt het een festival. De JWS meende dat dit alleen zou slagen als iemand alle lijntjes bij elkaar zou houden. Iemand die gaat sleuren en douwen. Een van de bestuursleden wist dat ik wel weer met mijn poten in de modder wilde staan en daarom belden ze mij.'

Het werk van Caroline bestaat uit 'alles behalve de inhoud'. Maar natuurlijk denkt ze mee met de (jonge) curatoren die uitgenodigd worden om invulling te geven aan het festival. 'Ik heb veel praktische ervaring. Als je 's avonds een zwaar orkestprogramma hebt gehad, moet je niet nog een afzakkertje op een andere locatie plannen.

Ik functioneer ook als geheugen: deze jubileumeditie gaat over de menselijke stem en ik weet dat in de 27ste editie – in een programma rond vocaliste Cathy Berberian – een interessante Haagse stem-kunstenaar optrad: Stephanie Pan. Daar wijs ik de huidige curator, Saskia Lankhoorn, dan op. Ook speel ik een rol bij de conceptontwikkeling. Alle plannen moeten op papier komen te staan, want er moet een fondsaanvraag uitrollen. In dat proces speel ik een sturende rol: dit lijkt mij kansrijk, dat zie ik niet zo.'

Meedenken, fondsenwerven, organiseren, coachen en feedback geven – een greep uit de taken van Caroline. Ze stelt er eer in om 'logistieke puzzels' op te lossen en 'uit de pan rijzende begrotingen' sluitend te krijgen. 'Als een project te duur is, schiet ik het niet meteen af, maar kijk ik of de kosten naar beneden kunnen. Misschien hoeft het niet per se met zestien speakers, maar kan het ook met acht. Korzo heeft er al vier hangen, kunnen we er nog vier lenen? Zo blijkt er veel te kunnen.'

'Er is een club fans, die blind een passe-partout koopt, zonder het programma te kennen.'

In de loop der jaren heeft Dag in de Branding een hecht publiek opgebouwd: zo'n 60 procent van de bezoekers schaft een passe-partout aan, de rest van het publiek koopt een los kaartje. 'Er is een club fans, 60 à 80 man, die blind een passe-partout koopt, zonder het programma te kennen. En sommige bezoekers sturen zelfs een mailtje om zich af te melden: 'Sorry Caroline, we zijn een weekendje weg, maar volgende keer komen we weer.'

Vijftig edities Dag in de Branding hebben haar allerhande nieuwe liefdes en ontdekkingen gebracht. 'Het was een openbaring om tijdens het afgelopen festival zo ondergedompeld te worden in de muziek van Sofia Goebaidolina – van orkestwerken tot ensemblestukken. Daarnaast focust Saskia Lankhoorn helemaal op 21ste-eeuwse muziek en met regelmaat komt ze met namen waarvan ik nog nooit heb gehoord. Oké, vanaf heden ben ik daar fan van!'

New European Ensemble speelt Goebaidolina. Editie 49, oktober 2018, foto Rob Hogeslag

Ik bewonder een componist als Kate Moore, die in verschillende edities te gast was. Zij begint een grote mevrouw te worden.'

Het mooiste aspect van haar werk vindt ze het mogelijk maken van 'nieuwe dingen'. 'Vaak ben ik vanaf de allereerste kiem aanwezig bij de ontwikkeling van een idee. Ik denk mee en zie iets ontstaan vanuit een artistieke bevlogenheid. Vanuit mijn jarenlange ervaring weet ik: dit is de juiste energie, dit *moet* en dit *zal*. Als een project die innerlijke *drive* heeft, is het kansrijk bij fondsen én komt het over op het publiek. Om mijn expertise daaraan te kunnen toevoegen – vaak door het stellen van lastige vragen – dat is tof. Bij de première zit ik dan echt te glimmen.'

En als Caroline één keer zelf een editie zou mogen programmeren? Over het antwoord hoeft ze niet lang na te denken: 'Ik houd niet alleen van klassieke muziek, maar ik ben ook een groot fan van Anouk. Er is een opera van Cees van Zeeland waarvoor de zangeres een *poppy edge* moet hebben. Anouk in de Branding – dan maak je mij echt gelukkig!'

Jacqueline Oskamp

Programma za 24 november

15.00 KORZO

Yannis Kyriakides – *Face*
Ensemble **ELECTRA**

19.30 THEATER A/H SPUI (ZAAL 1)

Jurg Frey – *Windwörter*
Keren Motseri, sopraan
Joseph Puglia, viool

16.30 THEATER A/H SPUI (FOYER)

Gesprek met Thea Derks, Henk Heuvelmans,
Wim Boerman en Saskia Lankhoorn over
de nieuwe coalitie voor actuele muziek.

Uitreiking Theo Bruins Prijs aan Wim Boerman.

21.00 PAARD (KLEINE ZAAL)

Stephanie Pan – *Have Robot Dog, Will Travel*
- *A Song Cycle for the Technological Age*
Stephanie Pan, stem
Vitaly Medvedev, slagwerk
Ensemble Klang

17.15 THEATER A/H SPUI (ZAAL 2)

Jonathan Brigg – *Circus*
Alisson Kruusmaa – *Rain*
Raphael Languillat
– *Studie super Flagellationem*
Patryk Kusiak – *Temptation*
Chiel Meijering – *Baal*
orkest de ereprijs
Jeroen van Venrooij, acteur/zanger

▲ Yannis Kyriakides. ► Ensemble ELECTRA, *Face*.

15.00 KORZO

Face

Yannis Kyriakides – *Face* Ensemble ELECTRA

‘Gezichtsherkenning wordt standaard’, kopte *NRC Handelsblad* recentelijk. ‘De iPhone X is ermee uitgerust; reken er maar op dat FaceID ook in volgende iPhones zit.’

Vanuit het idee dat zo’n ontwikkeling interessante artistieke aanknopingspunten biedt, vonden ensemble ELECTRA, componist Yannis Kyriakides en fotograaf Johannes Schwartz elkaar. *Face* is een multimediacompositie voor stem, viool, blokfluiten, live electronics en video, gebaseerd op computersoftware die niet alleen gezichten herkent, maar ook de gemoedstoestand van de eigenaar.

Face gaat over de toepassing van computers die onze miniemste gelaatsuitdrukkingen verzamelen en analyseren. In de negentiende eeuw schreven Edgar Allen Poe en Charles Baudelaire al over het belang gezichten te lezen en de onmogelijkheid daar eensluidende

betekenissen aan toe te kennen. Maar de moderne *emotional face recognition software*, die gebruik maakt van fysiometrische technieken uit de antropologie, werkt inmiddels verbluffend goed – de advertentie-industrie besteedt miljoenen aan de ontwikkeling ervan.

Yannis Kyriakides gebruikt de *Emotional face recognition software* om de muziek elektronisch te bewerken. De algoritmes die de in totaal 64 karakteristieke punten in het gezicht verbinden, en zo een topografie van het gezicht construeren, hebben hier een muzikale toepassing. Met een aangepaste versie van de software analyseert hij de gezichtsuitdrukkingen van de musici om rechtstreeks de klank van hun muziek te beïnvloeden. Daarbij grijpt hij ook terug op het aloude onderscheid tussen de grote en kleine drieklank, oftewel majeur (vrolijk) en mineur (verdrietig).

Johannes Schwartz fotografeerde oude gipsmaskers uit Nias in het depot van het Utrechtse Universiteitsmuseum. Ontroerende beelden van vreemde mensen uit een ver verleden. Zijn foto’s, symbool voor de poging zich een vreemde, verre cultuur toe te eigenen, zal hij vermengen en aanvullen met foto’s, scans en live projecties van de gezichten van de ELECTRA-musici.

Johannes Schwartz en Yannis Kyriakides werkten in 2011 samen aan *Covertures* voor de Biënnale van Venetië, een installatie bestaande uit foto’s, schilderijen en muziek.

‘Facial recognition is becoming the standard,’ read a recent headline in one of the Netherlands’ leading newspapers, *NRC Handelsblad*. ‘Face ID is available on the iPhone X, and count on it to be a fixture of future generations of iPhones.’

From a shared viewpoint that this development opens up possibilities for artistic interpretation, ensemble ELECTRA, composer Yannis Kyriakides and photographer Johannes Schwartz developed *Face*, a multimedia composition for voice, violin, recorders, live electronics and video. The composition is inspired by computer software that is able to not only recognise faces, but also to gauge people’s emotional states.

Face is about the rise of computers that collect and analyse our tiniest facial expressions. Back in the nineteenth century Edgar Allen Poe and Charles Baudelaire wrote about the importance of reading faces, but they felt it would be impossible to reach uniform interpretations of facial expressions. However, today’s emotional face recognition software, which uses physiological techniques based in anthropology, is astoundingly successful in doing just that – the advertising industry is spending millions on its development.

Athens Recording

In Korzo is een kleine tentoonstelling te zien van het werk van Johannes Schwartz. Schwartz is geïntrigeerd door het samengaan van beeld en geluid, van kijken en luisteren. Hij maakte een fotoboek, *Athens Recording*, dat gaat over het straatleven in de Griekse hoofdstad. ‘Ik neem iets op, meer dan dat ik iets vastleg of fixeer. Zo ga ik ook voor *Face* te werk, direct reageren op wat ik zie en zo nieuw, onbekend, vooraf ondenkbaar materiaal creëren. Dat kan ik niet alleen, dat moet samen met de muziek.’

Yannis Kyriakides uses emotional face recognition software to electronically edit the music. The software’s algorithms, which connect a total of 64 characteristic points in the human face, are given a musical application. With this adaptation of the software he analyses the facial expressions of the musicians to directly influence the sound of their music. One of the principles he uses is the ancient distinction between major and minor chords, where major stands for ‘happy’ and minor for ‘sad’.

Johannes Schwartz photographed ancient facial casts from Nias that are in the collection of the Universiteits Museum Utrecht. These plaster casts give a moving impression of total strangers from a distant past. Johannes’ photographs symbolise the attempt to appropriate alien cultures. During the performance, he mixes them with photos, scans and live projections of the faces of the ELECTRA musicians.

Johannes Schwartz and Yannis Kyriakides previously collaborated for the Venice Biennale in 2011, which resulted in *Covertures*, an installation that combined photography, painting and music.

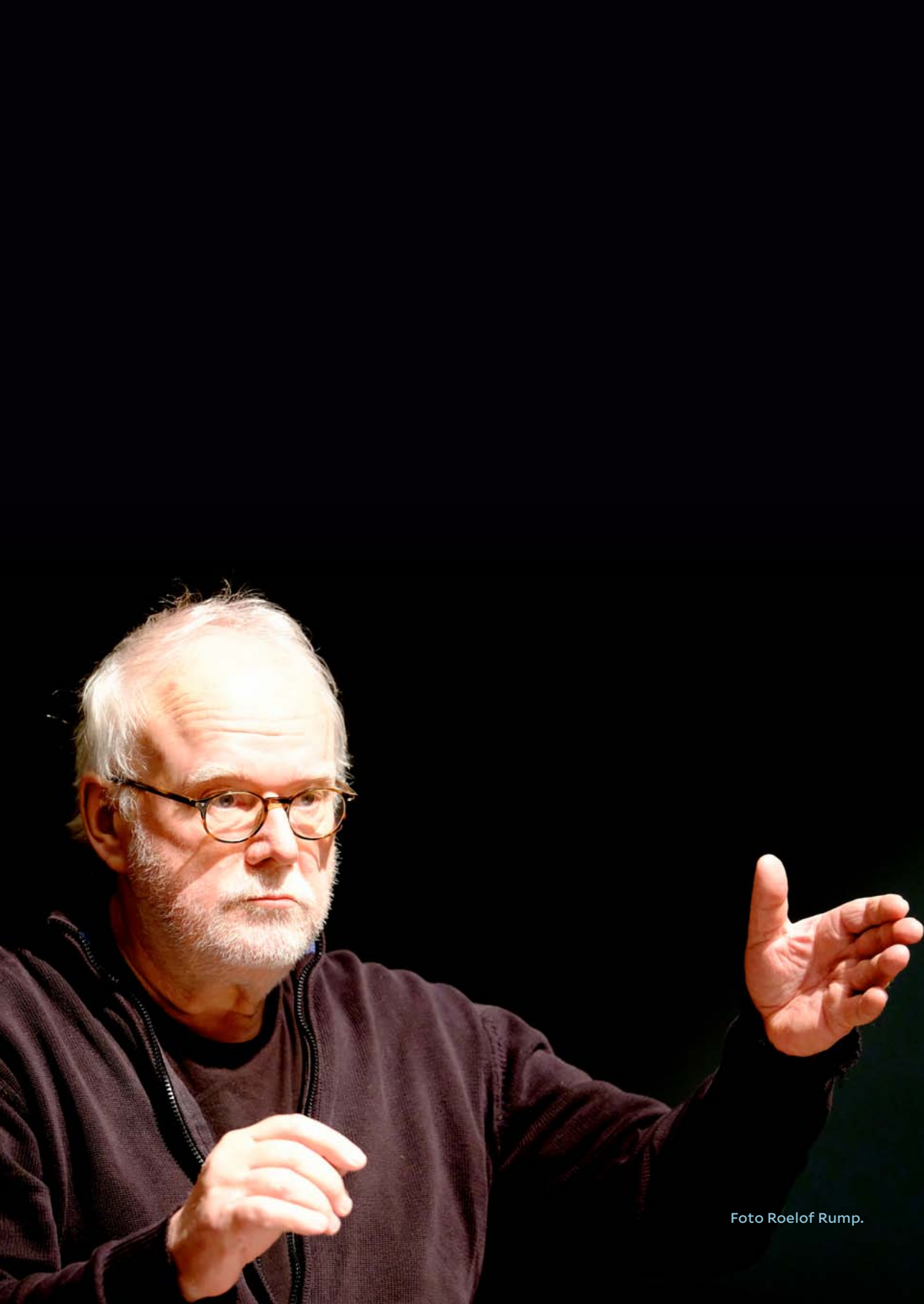

Foto Roelof Rump.

16.30 THEATER AAN HET SPUI

Wim Boerman

Jonathan Brigg – *Circus*

Alisson Kruusmaa – *Rain*

Raphael Languillat – *Studie super Flagellationem*

Patryk Kusiak – *Temptation*

Chiel Meijering – *Baal*

orkest de ereprijs

**Ana Maria Lopes, Carolina Luís, Francisca Branco, zang
(studenten Koninklijk Conservatorium)**

Jeroen van Venrooij, spel en zang

Xander Straat, regie

16.30 THEATER A/H SPUI (FOYER)

Panelgesprek met Thea Derks, Henk Heuvelmans, Wim Boerman en Saskia Lankhoorn.

Begin 2018 publiceerde de Raad voor Cultuur het 'sectoradvies muziek'. In de verschillende beleidsoverleggen van de Raad en het ministerie wordt de hedendaagse muziek min of meer vanzelfsprekend meegenomen als onderdeel van de klassieke muziek.

Onder andere Gaudeamus en Nieuw Geneco willen bevorderen dat het geluid van het hedendaagse muziekveld voldoende gehoord wordt en namen het initiatief tot een (aparte) coalitie voor actuele muziek. Dit initiatief werd in september gepresenteerd tijdens de Gaudeamus Muziekweek. Henk Heuvelmans, directeur van Gaudeamus en voormalig winnaar van de Theo Bruins Prijs, vertelt er meer over.

17.00 THEATER A/H SPUI (FOYER)

Uitreiking Theo Bruins Prijs aan Wim Boerman door Robert van Asten, de wethouder van cultuur

Wim Boerman ontvangt de Theo Bruins Prijs voor zijn bijzondere verdiensten voor het Nederlandse muzikleven. De wethouder voor Cultuur zal deze prijs, die in 2013 voor het laatst werd toegekend aan dirigent Reinbert de Leeuw, uitreiken namens de Gemeente Den Haag en de Johan Wagenaar Stichting. Wim Boerman is artistiek leider van *orkest de ereprijs* en de drijvende kracht achter de talentontwikkelingsprojecten die hij met zijn orkest heeft opgezet en die hij persoonlijk begeleidt. Boerman heeft een duidelijke stem binnen de Nederlandse muzieksector.

Uit het juryrapport: "Met niet aflatende inzet heeft Wim Boerman een groot publiek in Nederland en daarbuiten weten te winnen voor nieuwe

▲ Jacqueline van Brink, foto Deen van Meer ► orkest de ereprijs, foto Rob Voss

gecomponeerde muziek, maar ook generaties schoolkinderen geleerd hoe belangrijk het is dat je jezelf in muziek kunt uitdrukken. (...) Met de Theo Bruins Prijs eert de Gemeente Den Haag anno 2018 een uitvoerend musicus die net als pianist Theo Bruins zijn leven en werken in dienst stelt van de nieuwste muziek door componisten bedacht. Daar is nooit genoeg van."

17.15 THEATER A/H SPUI (ZAAL 2)

Concert orkest de ereprijs

Wim Boerman (1951) studeerde fluit aan het conservatorium van Arnhem bij Rien de Reede en Frans van der Wiel. Met collega-muzikanten vormde hij in 1979 orkest de ereprijs, in eerste instantie een collectief zonder dirigent. Tot op heden is Boerman artistiek leider en (zodig) dirigent van het ensemble. In 2005 ontving hij een oeuvreprijs voor al zijn werk en inspanningen van de Poolse en Russische bond van Componisten. Tot 2013 was Boerman als docent fluit en ensembles verbonden aan de Muziek-school/Domein in Arnhem.

orkest de ereprijs presenteert werk van hedendaagse componisten en interdisciplinair werk van zeer diverse makers waaronder dans, theater en film. Het orkest heeft in de loop der jaren aan 400 (jonge) componisten opdracht verleend om te componeren voor de specifieke bezetting van blaasinstrumenten, elektrische gitaren, piano en slagwerk. orkest de ereprijs treedt op

in binnen- en buitenland en werkt samen met een groot aantal partners in Gelderland en daarbuiten.

orkest de ereprijs organiseert jaarlijks de **Young Composers Meeting**, waarbij 16 jonge, talentvolle componisten van over de hele wereld de kans krijgen hun vakken en netwerk te ontwikkelen. Wim Boerman heeft veel jonge componisten cruciale ervaring laten opdoen en een beslissend duwtje in de rug gegeven met de Young Composers Meeting. In februari 2019 vindt de 25ste editie plaats.

Award ceremony

The **Theo Bruins Award** is awarded by the Municipality of The Hague on the recommendation of the Johan Wagenaar Foundation. Candidates for the award are people who have made an extraordinary contribution to Dutch music through their written publications or their work as a composer, musician or organiser. The last person to receive the award was conductor Reinbert de Leeuw in 2013.

Wim Boerman receives the Theo Bruins Award for his extraordinary contribution to Dutch music. On behalf of the Municipality of The Hague and the Johan Wagenaar Foundation, the award is presented by the city's alderman for Culture.

Wim Boerman is the artistic director of *orkest de ereprijs* and the driving force behind the talent

development projects he and his orchestra have initiated and are still facilitating today.

From the jury report: *"Through his unrelenting commitment he has been able to win over large audiences in the Netherlands and abroad for contemporary music and teach generations of schoolchildren the importance of self-expression through music. [...] With this Theo Bruins Award 2018, the Municipality of The Hague honours a musician who, just like pianist Theo Bruins, has dedicated his life and work to the very latest fruits of composers' creativity. We can never have enough of that."*

Wim Boerman studied flute with Rien de Reede and Frans van der Wiel at the conservatoire in Arnhem. With a group of fellow musicians he founded orkest de ereprijs in 1979, initially as a collective without a conductor. To this day, Boerman has been the ensemble's artistic director. In 2005 he received a lifetime achievement award from the Polish and Russian Union of Composers.

orkest de ereprijs is the leading ensemble for contemporary music in the eastern Netherlands. It works together with many different partners, always striving for interdisciplinarity, education, talent development and innovation. This approach has earned orkest de ereprijs a unique and widely acknowledged position in the world of 'young contemporary music', not just on its home turf, the province of Gelderland, but also across the Netherlands and far beyond the national borders.

The fifteen musicians of the ensemble have the extraordinary ability to meet the widely differing and often highly specific demands of today's composers, and orkest de ereprijs is therefore often the ensemble of choice to perform their latest compositions. Regardless of genre or style – rocking electronics, modern classical or simply seriously loud – the ensemble never fails to wow the audience with its tone colour and choice of instruments.

orkest de ereprijs is also the organiser of the annual **Young Composers Meeting**, during which 16 young, talented composers from all parts of the world are given an opportunity to develop their craft and their network. Through the Young Composers Meeting, Wim Boerman has made a crucial contribution to the development of many young composers by allowing them to gain valuable experience. The 25th edition of the Young Composers Meeting will take place in February 2019.

To close the event, orkest de ereprijs plays a selection of compositions by recent laureates of the (almost) 25-year-long history of the Young Composers Meeting.

19.30 THEATER AAN HET SPUI (ZAAL 1)

Windwörter

Jürg Frey – *Windwörter*
Keren Motseri, sopraan
Joseph Puglia, viool

De Zwitserse componist **Jürg Frey** (1953) schept er eer in om niet alleen de muziek maar ook de tekst voor zijn stukken te schrijven. Dat geldt ook voor de cyclus *Windwörter* voor stem en viool, die vandaag voor het eerst tot klinken komt. De tekst is samengesteld uit een persoonlijk vocabulaire dat Frey heeft samengesteld: 'Het is niet een willekeurige verzameling woorden. Bij het kiezen laat ik me leiden door een nauwkeurige intuïtie, wat leidt tot een coherente tekst, een tekst op het grensvlak van een lijst en een samenhangende zin.' Als voorbeeld noemt hij:

Herzeleid
Fremdheit
Schwarzwasser
Winterweiss
Schwarzwasser
Verlorenheit
Seltsamkeit

Of een zin als:

Spät verlorene Farben
Spuren im Grenzland
leichter Wind und Sommerlicht

Deze werkwijze leidt tot een tekst met een open karakter, maar toch heel precies van sfeer. Op dezelfde manier schrijft Frey de noten: hij creëert een muzikale ruimte waaraan de luisteraar zijn eigen betekenis mag geven, terwijl hij tegelijkertijd met grote precisie zijn artistieke statement formuleert.

Windwörter is geschreven voor Keren Motseri, die twee jaar geleden Frey's liedcyclus *24 Wörter* vertolkte. Op haar verzoek maakte Frey nu een 'zusterstuk' voor zang en viool getiteld *Windwörter*. Het is verstilde, geconcentreerde muziek. Festival Dag in de Branding presenteert dit optreden als een ligconcert: kies een zitzak of strandstoel en ervaar de muziek van dichtbij!

◀ Jürg Frey, foto Graham Hardy ▶ Keren Motseri, foto Anda Yoel

Swiss composer **Jürg Frey** (1953) takes pride in the fact that in addition to music he also writes the words for his compositions, as indeed he did with the *Windwörter* cycle for voice and violin, which has its world premiere at Dag in de Branding. The words were chosen from a personal vocabulary that Frey developed: 'They are not just randomly chosen words. My selection is guided by a highly specific intuition, which results in an organised text, a text at the intersection of a list and a coherent sentence.' As examples he cites:

Herzeleid
Fremdheit
Schwarzwasser
Winterweiss
Schwarzwasser
Verlorenheit
Seltsamkeit

Or a sentence such as:

Spät verlorene Farben
Spuren im Grenzland
leichter Wind und Sommerlicht

This method results in a text that is very open, yet very precisely conveys a specific mood. Frey uses a similar approach to writing the notes: he creates a musical space that the listener is free to interpret, while at the same time the composer meticulously articulates his artistic statement.

Windwörter was written for Keren Motseri, who two years ago sang Frey's song cycle *24 Wörter*. At her request Frey created this 'sister cycle' for voice and violin titled *Windwörter*. The music is intimate and highly concentrated. Festival Dag in de Branding presents this as a lie-in concert: pick a beanbag or a beach chair and immerse yourself in the music!

Ensemble Klang, foto Sander van Gheluwe

21.00 PAARD (KLEINE ZAAL)

Have Robot Dog, Will Travel

Stephanie Pan – *Have Robot Dog, Will Travel*
- A Song Cycle for the Technological Age

Stephanie Pan, stem
Vitaly Medvedev, slagwerk
Ensemble Klang

Have Robot Dog, Will Travel is ‘een hommage aan abstractie, ambiguïteit, onuitgesproken woorden.’ **Stephanie Pan** zet een vraagteken bij het geïdealiseerde beeld van digitale techniek als de sleutel tot een perfecte wereld: ‘Ik ben juist op zoek naar een dialoog tussen de digitale en de analoge wereld.’

Pan houdt van een rafelige esthetiek, waarin de menselijke imperfectie centraal staat: glitch en Do-It-Yourself-constructies. Ze treedt op met speelgoed-instrumenten, haar ‘autoharp’, vintage keyboards – instrumenten die ze met de hand bespeelt. En met digitale instrumenten zoals kleine computers die via sensoren onderhevig zijn aan hun omgeving. (‘Als beestjes die hun eigen gang gaan.’)

‘Ik hou van chaos’, zegt ze. ‘Ik wil een spaak in het wiel steken.’ Door verschillende muzikale lagen, die zich onafhankelijk van elkaar ontwikkelen, op elkaar te stapelen, creëert ze een rijke, voortdurend bewegende klankwereld. De bovenste laag is haar eigen stem. De onderste laag is (soms) het publiek dat, rondlopend door de zaal, een geluidsdecor mag kneden van vantevoren uitgedeeld materiaal.

De teksten die Pan schreef voor *Have Robot Dog, Will Travel* cirkelen rond het thema ‘ambiguïteit’. Over de keerzijde van volledige vrijheid: anonimiteit en isolement. Over de verwarring als iets tegelijkertijd aantrekt en afstoot.

Eén tekst heeft ze ontwikkeld met de Amerikaanse kunstenaar Tivon Rice, die zich bezighoudt met artificiële intelligentie en de zogeheten

‘machine learning software’ *Neural Storyteller*. Eerst wordt de computer gevoed met teksten, vervolgens worden er beelden aan toegevoegd die het creatieve proces sturen. Zo ontstaat een computerhallucinatie ‘op het randje van begrijpelijkheid’ – een abstractie op een abstractie.

Have Robot Dog, Will Travel is ‘a homage to abstraction, ambiguity, words unspoken.’ **Stephanie Pan** questions the idealised image of digital technology as the key to a perfect world: ‘What I’m trying to achieve instead is a dialogue between the digital and the analogue world.’ Pan prefers a gritty aesthetic that revolves around human imperfection: glitch and DIY constructions. In her performance she uses toy instruments, her ‘autoharp’ and vintage keyboards – which she all plays herself – as well as digital instruments such as small computers, which take input from sensors to respond to their environment. (‘Like tiny creatures that go about their business independently.’)

‘I like chaos,’ she says. ‘I want to throw the spanner in the works.’ By piling up several different musical layers, each with their individual development, she creates a rich and constantly shifting musical world. Pan’s own voice is the top layer. The bottom layer is (sometimes) the audience, which is invited to walk around the concert hall and thereby mould a sound environment on the basis of materials that they are handed before the performance begins.

Pan herself wrote the words to *Have Robot Dog, Will Travel*. They hover around the theme of ‘ambiguity’. About the flip side of complete freedom: anonymity and isolation. About the confusion that occurs when something attracts and repels at the same time.

She developed one of the texts in collaboration with American artist Tivon Rice, whose work deals with artificial intelligence. He uses a piece of machine learning software called *Neural Storyteller*. First, a piece of text is fed into the computer, and then images are added to steer the creative process. The result is a computer hallucination ‘on the edge of intelligibility’ – an abstraction of an abstraction.

Stephanie Pan en Vitaly Medvedev spelen *Have Robot Dog, Will Travel* op Modern Body Laboratory 2016. Foto Thijs Gerritz

▲ Rob Zuidam – *Rage d'Amours*. Young-Hee Kim, Katrien Baerts en Claron McFadden. Ter gelegenheid van de Kees van Baaren Prijs 2010. Editie 18, december 2010, foto Danijel Mihajlović

▼ Alvin Lucier in *NOTHING IS REAL (Strawberry Fields Forever)*. Editie 16, mei 2010, foto Danijel Mihajlović

► Cellolitis treedt op in het Paard. Editie 31, maart 2014, foto Maurice Haak

Praktische informatie

Korzo
Prinsestraat 42

Theater aan het Spui
Spui 187

Op ca. 12 minuten lopen vanaf Korzo.
Bereikbaar met tram 2 en 6 of Randstadrail
lijn 3 en 4, uitstappen halte Spui.

Paard
Prinsegracht 12

Voorheen Paard van Troje. Op ca. 10 minuten
lopen vanaf het Theater aan het Spui.

Dinerbuffet

Het festival dinerbuffet vindt plaats in de foyer
van het Theater aan het Spui, tussen de twee
concerten in. Het diner wordt vandaag voor u
verzorgd door Haagse Hapjes en staat klaar
vanaf 18.30 uur.

Verwacht

Festival Dag in de Branding
Editie 51
zaterdag 30 maart 2019

In maart gaat Festival Dag in de Branding samen
met Rewire, collega-festival voor avontuurlijke
muziek. Festival Dag in de Branding presenteert
overdag een drietal concerten met eigennieuwige
musici van Hollandse bodem: componisten en
uitvoerders die aan de voorhoede staan van
de muzikale ontwikkelingen van dit moment.
Internationaal vooraanstaande makers die
zich meesters tonen in het combineren van hun
akoestische instrumenten met elektronica.
Aansluitend kan het publiek zich tot in de late
uurtjes laven aan het avondprogramma van
Rewire.

Meer informatie over komende edities vindt
u op dagindebranding.nl

